

Fremme af et Erhvervs Interesser og samtidig nogenlunde lige saa ihærdigt modsætter sig, at der ydes nogen som helst Hjælp til Opretholdelse af andre Erhverv. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i, at Tilskud til Landbruget af mange forskellige Arter er baade rimelige og samfundsmæssige. Derfor har vi ogsaa fra vor Side bestandig anset det for rimeligt at yde Bevillinger af rimelig Karakter ogsaa til Fremme af Landbrugserhvervets Interesser. Men jeg kan ikke just gaa ind paa, at enhver af de Bevillinger, der ydes til Landbruget, har den samfundsmæssige Nytte i sig, som det ærede Medlem gjorde gældende. F. Eks. kan vel Bidrag til Dyrskuepræmier neppe siges at være absolut nødvendigt, for at Landbruget skal kunne klare sig. Hvis Industriene fandt paa at udsætte Præmier for godt Arbejde, eller hvad det nu maatte være, vil jeg dog antage, at Industriene selv vilde bære Udgifterne til disse Præmier, og at de, der skulde gøre det gode Arbejde, vilde føle sig lige lykkelige, om de var betalt af Industriene eller delvis af Staten.

Dette forhindrer naturligvis ikke, at jeg mener, der er Konsulentvirksomhed og meget andet, som er af uhyre samfundsmæssig Nytte. Men jeg maa jo sige, at er det nyttigt at yde Hjælpeforanstaltninger af saadan Art til op imod 4 Mill. Kr. til et Erhverv, forstaar jeg ikke Berettigelsen af at nægte andre sunde Erhverv en hjælpende Haand, navnlig i kritiske Tider — de forlanger den jo endda ikke vedvarende, men i kritiske Tider som dem, de saakaldte bymæssige Erhverv i Øjeblikket er inde i. Det er saadanne Betragtninger, som er fremsat, og som det ærede Medlem Hr. Pinstrup formodentlig ikke har hørt, siden han nu fremsætter sin Paastand om, at jeg har angrebet Landbrugserhvervet.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann beskæftigede sig igen med den saakaldte samlede Plan. Jeg maa fremdeles sige, at jeg har ikke nogen som helst Erindring om, at det fra vor Side er krævet, at det foregaaende Ministerium skulde komme med en samlet Plan. Som Bevis oplæste det ærede Medlem et Forslag, som Socialdemokratiet en Gang havde stillet, men det var jo altsaa os, som mødte med en samlet Plan og aldeles ikke et Krav til Ministeriet Neergaard. Vi paapegede unægtelig i 1923, at forskellige offentlige Arbejder, Lille Bælts Broen, Grundforbedringslaan og forskelligt andet, vilde være nyttige sammen med Foranstaltninger til Forbedring af Erhvervs-situationen i Industrien, Importregulering

og lignende. Det er ganske rigtigt, men der var hverken ved den Lejlighed eller ved andre Lejligheder noget Krav om, at Regeringen skulde komme med en paa een Gang klar og afgørende Plan for, hvorledes alle Haande Valuta- og Erhvervsvanskeligheder i en vis Periode skulde afhjælpes. Tværtimod, vi hævdede og erklærede netop den ene Gang efter den anden, at Nødvendigheden talte for, at man efter Tidens og Industriernes forskelligartede Forhold indrettede sig med forskelligartede Foranstaltninger.

Og det er det samme, jeg har sagt om Forholdene, som de nu foreligger. Det har i hvert Fald ikke været mig muligt at se, hvorledes en samlet Plan, fremsat f. Eks. i denne Rigsdagssamling, skulde kunne klare alle mulige Vanskeligheder, der kan tænkes at opstaa under denne Deflation, hvis Varighed ingen i dette Øjeblik kan vide noget sikkert om, og medens Verden endnu befinder sig i saadanne kritiske Tilstande, at der utvivlsomt er Anledning til at træffe forskelligartede Foranstaltninger, efter som Forholdene udefra med forskellig Styrke og paa forskellig Maade virker ind paa vort Lands Forhold. Derfor tror jeg, at denne megen Tale om samlede Planer ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Man maa tage Virkeligheden, som den nu en Gang er, og søge at afbøde de Vanskeligheder, der efterhaanden viser sig, hvilket selvfølgelig ikke forhindrer, at jeg og Ministeriet med Hensyn til forskellige Forhold er klare over, hvad man eventuelt kan gøre. Derimod er Klarheden jo paa Forhaand noget mindre med Hensyn til, hvad Rigsdagen eventuelt kan tænkes at ville vedtage. Den Vanskelighed at være uklar derover havde det foregaaende Ministerium, som bekendt ikke. Det vidste altid nøjagtigt, hvorledes det var stillet med Hensyn til Flertal saavel i Folketing som i Landsting.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann antydede forskellige Ting, som han vilde mene det rimeligt i den kommende Tid at beskæftige sig med, og det stemmer i og for sig meget godt med Forestillinger, jeg ogsaa gør mig om den kommende Tid: at der foreligger saadanne forskellige Opgaver, som man maa beskæftige sig med og søge at løse i den Udstrækning, som det er paa-krævet, og som Forholdene muliggør. Naar det ærede Medlem nu henviste til Foranstaltninger og Forhold i Sverige, tør jeg maaske paa et enkelt Omraade bede om det ærede Medlems Bistand og Medvirken, nemlig til, at vi paa samme Maade som i Sverige kan faa en kraftig Nedsættelse af